
Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawada, woj. podlaskie, AZP 36-81/9

Informator Archeologiczny : badania 33, 20

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W 1999 roku przeprowadzone zostały badania wykopaliskowe. Przebadano 127 m² w części stanowiska, gdzie na powierzchni znajdowało się największe skupienie artefaktów kamiennych. W trakcie badań okazało się, że pierwotne układy stratygraficzne są zniszczone, a zabytki występują jedynie w warstwie ornej. Ogółem pozyskano 756 zabytków ruchomych. Z tej liczby 9 artefaktów datuje się na górny paleolit, 11 fragmentów ceramiki, którą znaleziono w niewielkim obiekcie nieruchomym, na okres halszacki (fazy C i D), a pozostałe zabytki na mezolit. Spośród tych ostatnich około połowa wykonana została z miejscowego rogowca, określanego jako „surowiec typu Morzyszów” lub tzw. rogowiec bardzki. Zabytki mezolityczne wydatowano na okres borealny, a stanowisko wchodzi w skład tzw. bardzkiego mikroregionu osadnictwa mezolitycznego.

Rozumice, st. C, gm. Kietrz, woj. opolskie, AZP 103-37 – patrz: paleolit

Święty Wojciech, st. 7, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/22 – patrz: paleolit

Tanowo, st. 3, gm. Police, woj. zachodniopomorskie, AZP 28-04/3 – patrz: neolit

TARGONIE WIELKIE, st. 9, gm. Zawada, woj. podlaskie, AZP 36-81/9

- stanowiska osadnicze, wydmy i pracownie krzemieniarskie od mezolitu po średniowiecze

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 17 do 26 sierpnia na obszarze systematycznie niszczonej przez piasnicę wydmy. Kierowane przez mgr. Witolda Migala (Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez Podlaski WKZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 460 m².

Badania skoncentrowano we wschodniej, niezniszczonej części wydmy. Obszar wykopu I z 1998 roku poszerzono ku wschodowi o dalsze 83 m², na południowo-wschodnim skraju stanowiska, gdzie wydma ulegała naturalnej erozji, wytyczono wykop II o powierzchni 63 m², a w północno-zachodniej części stanowiska otwarto sondażowy wykop o powierzchni 64 m². W wykopach tych natrafiono na 3 obiekty różnoczasowe oraz liczne zabytki krzemienne i ceramiczne występujące w większości na wtórnym złożu. Do grupy zabytków występujących *in situ* należy zaliczyć krzemienie pozyskane z wypełniska obiektu nr 3, które zdają się tworzyć homogeniczny zespół mezolityczny. Późniejsze materiały krzemienne i ceramiczne można łączyć z osadnictwem ludności kultur niemeńskiej, trzcinieckiej i łużyckiej oraz z osadnictwem średniowiecznym.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Oddziale Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łomży.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach z badań terenowych z sezonu 1998, 1999”.

Zachowany obszar stanowiska został całkowicie przebadany, nie ma zatem potrzeby dalszej kontynuacji badań.

Wąsowo, st. 29, gm. Muślin, woj. wielkopolskie, AZP 53-21/69 – patrz: wczesne średniowiecze